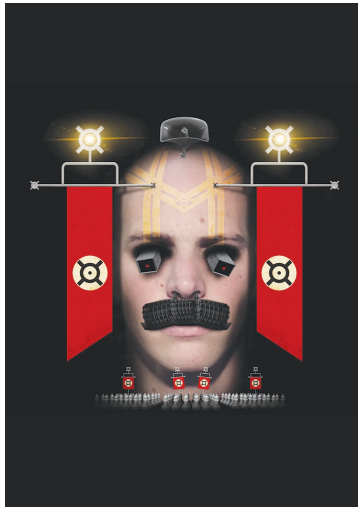

ויצו: תערוכת בוגרים 2016

פתיחה חגיגית של תערוכת בוגרי ויצו-חיפה תיערך השבוע. המחלקות המציגות: תקשורת חזותית, ארכיטקטורה, מדיה צילום וקולנוע ועיצוב אופנה

נועה קוזק ושחר שטיבל - מדיה, צילום וקולנוע

גיא אבין - תקשורת חזותית

נוה סידו - ארכיטקטורה

מאת יורם מארק-ריין

ביום רביעי ה-13 ביולי תתקיים פתיחה חגיגית של תערוכת הבוגרים של המרכז האקדמי ויצו-חיפה. המחלקות המציגות הן תקשורת חזותית, ארכיטקטורה, מדיה צילום וקולנוע, עיצוב אופנה. הכניסה חופשית. נשיא המרכז האקדמי, פרופ' דוד אלכסנדר, אמר: "דומני שמילותיהם של ראשי המחלקות מסכמות באופן מדויק הן את החזון האקדמי של כל מחלקה והן את הישגיהם של בוגרי תשע"ו. המרכז האקדמי ויצו-חיפה ממשיך, כבעבר, לטפח מצוינות ומקוריות תוך שימת דגש הן על החדשנות המלווה את עולם העיצוב והיצירה והן על המעורבות הקהילתית המאפיינת את המוסד מראשיתו. אנו גאים בבוגרינו ומאחלים לכל אחת ואחד מהם דרך צליחה במסע המקצועי המתגבר שהם יוצאים אליו".

ירון שין, ראש המחלקה לתקשורת חזותית: "מזה כמה שנים אנו עוקבים בדריכות אחר השינויים במבנה ההתקשרות בחברה הניוונים מהשינויים הטכנולוגיים. אנו בוהנים את השפעתן של התופעות בשינויים החלים על צורות הביטוי בקרב הדור החדש של המעצבים. השאיפה הגורפת להתבלט ולהיות מפורסם או מוכר - מוזהה ע"י המעצבים החדשים, המגיבים אליה באמירות חדשות על תרבות וחברה. לצד פרויקטים בהם המעצב משמש כתצפית על תופעה אישית או חברתית, ומוסר דיווח סובייקטיבי המעיד על מצב הכלל, נראה פרויקטים פרקטיים, העוסקים בבעיות חברתיות ובאוכלוסיות בעלי מוגבלויות".

בין המציגים נמצאת נעה כהנא, שבוחנת בסדרת סרטונים מרתקים את מושג האושר והחיוך ומביימת מתנדבים לסיטואציות קלישאתיות כמו השקת כוסית באירוע וסלפי חברים, רק שהיא יוצרת עבור הניצבים תנאים בלתי אפשריים הגורמים להם סבל רב ומעוותים את החיוך המאוץ. מציג אחר, בן אלחורף, מעלה סימני שאלה סביב המושג "גיבור" ו"גבר אמיתי" בחברה הישראלית ומביים סרט מפתיע, בועט ואתנטי, העוסק במוות של עצמו, לכאורה, בשדה הקרב, כל זאת למרות שמעולם לא התגייס לצה"ל. אור נגר מתעמתת עם ההחלטה המשפחתית לעבור לחיות בפנימייה, בסדרת צילומים ודיווחים

נעה כהנא - תקשורת חזותית

של תחומי העניין והעשייה ואת רוח המחלקה לארכיטקטורה ונעשה במסגרת של סטודיו בו צוות רחב של מנחים ויועצים מלווה את הסטודנט לאורך התהליך. תחילתו בהגדרת הסוגיה וסופו בפרויקט אדריכלי כפרק האחרון בתזה האישית של כל סטודנט. בחירת הסוגיה/נושא אמורה לבטא את עמדתו של הסטודנט (ערכית וביקורתית) בתחום אותו בחר לחקור תוך התמודדות עם האתגרים שמציבה לנו הסביבה הטבעית והבנויה. כל זאת מתוך ראייה מציאותית ומפוכחת".

על מגוון הפרויקטים בתערוכת הבוגרים השנה, אומרת נתניהו כי הוא מציג את עמדתם של הסטודנטים תוך פרשנות מחודשת לסוגיות מורכבות בנושא יחסי עיר-סביבה-קהילה: מה מקומו של בית קברות בקונטקסט עירוני? איך מעניקים לצבור מרחב דמוקרטי בגבעת הלאום? כיצד יש להתמודד עם הקונפליקט בין בנייה ופיתוח לבין שימור/ארכיולוגיה? מה עושים עם מבני תעשייה מוזהמים ונטושים? כיצד משלבים בית חולים לפגועי נפש בקונטקסט עירוני? מהם הכלים להתחדשות עירונית במגזר הערבי? איך לנצל את הזדמנות פינוי מחנות הצבא בערים לחיזוק העיר? מה מקומן של תשתיות/מערכות תנועה במרחב העירוני? צילום עמית זולק, ראש המחלקה למדיה, צילום וקולנוע: "עולם הצילום ועולם המדיה

פיוטיים היא חוזרת לפנימיית נעוריה ומוסרת מסמך של אדם בוגר המסתכל על עברו במבט ביקורתי.

קארין קומקוב מציגה ומפתחת מכשיר המאפשר לחולי ALS - מחלת גיוון שרירים קשה, לצייר וליצור בעזרת תנועת האישונים. הפרויקט שלה הפך מקונספט למוצר עובד, פרוטוטיפינג מלא שוכה במקום שלישי בתחרות כלל ארצית. יסמין ויצמן מדווחת בשלושה מישורים על אסון צ'רנוביל ככלות 30 שנה לאירוע והופכת את המסמכים המדווחים לאובייקטים מרהיבים. יוסי מדר בחר לאייר מחדש את 7 החטאים שעל פי הנצרות דינם דין מוות. הוא מסיט אותם לחיים המודרניים תוך שימת דגש על מין ומגדר. יערה עגנון מביימת סרט דוקומנטרי החושף ומאיר את פעולתה של קבוצת ערבית-חיפאיות הפועלות לעצמאות תרבותית.

לדברי שין, פרויקטים אלה, שכמותם ניתן לראות רבים השנה, משקפים את צורת החיים החדשה, על פיה העשייה האישית משמעותה ציבורית וחברתית באופן מידי. כל זאת לצד עבודה מקצועית עמוקה העומדת בקנה אחד עם דרישות השוק המחמירות ביותר מבחינת טכנולוגיה וחשיבה עיצובית.

אירית צרף נתניהו, ראש המחלקה לארכיטקטורה: "פרויקט הגמר מוגדר כפרויקט תזה המשקף את היריעה הרחבה

מייצרים מרחב פוליטי, מרחב המשתקף בעבודותיהם של בוגרי מחזור 2016. מרחב פוליטי זה, משרטט עולם של כוחות ושליטה בין הקבוצות השונות המרכיבות חברה. דעתכם של מרכזי כח ישנים והפיכתם של כוחות חדשים להגמוניים, או אולי המאבק עצמו ומשמעותם של הכלים על גבם ובאמצעותם מתנהל מאבק. את כל אלו ניתן למצוא נשור בעבודות מחזור זה".

לדברי זולק, מגמה ברורה של מבט ביקורתי על החברה בה אנו מצויים מחליפה את מקום העיסוק ב"אני" שהיה כה שכיח עד לעת האחרונה. אכן, זוהי המגמה המרכזית, אולם כשנפרטים הפרויקטים לפרטים, מתגלים עולמות תוכן הסוחפים את הצופה והמבקר אל מחוזות אישיים בהרבה. עולמות המספרים סיפור אישי ובו בזמן משכילים להצביע על הכלל, על התופעה.

רן שבני, ראש המחלקה לעיצוב אופנה: "מעצבי אופנה עוסקים ביצירה רחבת אופקים, בשיח בין כסות לגוף בתנועה, בחומר ובצלילית. המחלקה מציירת את הסטודנטים בכל הכלים שיאפשרו להם להשתלב בתעשיית האופנה כמעצבים, תוך מתן דגש על שימוש יצירתי בחומר לעיצוב שיוצר צלילית נכונה ועכשווית".

לדברי שבני, 21 הבוגרים מציגים קולקציות גמר מגוונות, בעלות כתב יד אישי. השנה אותגרו הסטודנטים לצאת מתחום קווי הגוף, לעסוק בגזרות מתוחכמות ובטקסטיל עכשווי וזאת על מנת לעצב קולקציות המאתגרות את הדיאלוג בין הבגד לגוף. הקולקציות עוצבו בחומרים כמו אורגנדין, כותנה, צמר, שיפון ומשי לצד חומרים לא קונבנציונליים כמו יציקות פוליאסטה, פרספקס ופורנר עץ, ואריגים וסריגים בעבודת יד עמלנית ומדויקת. כל אלו היוו בסיס לטקסטיל בשילוב טכניקות של הדפסת משי ותלת ממה, ציורים דינמיים שזירות ורקמות.

במהלך שנה שלמה עברו הבוגרים תהליך בו כל אחד חקר לעומק נושא הקרוב לליבו, תרגם אותו לצבע ולטקסטיל ואלו חברו יחדיו לעיצוב הקולקציה. כל סטודנט חבר למנחה שליווה אותו במשך השנה ואתגר אותו הן ברמת הטקסטיל והן ברמת העיצוב, במטרה להגיע בסופו של התהליך לבניית קולקציה יצירתית.